

RESSÒ DE LA PARAULA

QUARESMA: CAMÍ DE LLIBERTAT (V)

Llibertat alliberada i alliberadora

La gran paradoxa que aquí afirmem, arriscant-nos a no ser entesos o a patir rebuig, és que el grau màxim de llibertat s'aconsegueix quan aquesta llibertat es vincula a l'amor. I qui no entengui això no entendrà Jesucrist i qui no ho visqui, no serà veritable deïxeble seu.

En el camí quaresmal hem estat conscients que en realitat no som lliures. No són lliures «els qui creuen —ingènuament— que fan el que volen» perquè poden triar entre una cosa o una altra, ni són realment lliures els qui han aconseguit viure en un estat governat amb justícia, les lleis del qual han reconegut tots els drets i llibertats.

Sant Pau afirmava que tots estem sotmesos a una triple esclavitud: la de la Llei, és a dir, a «haver de ser», expressat o no en la norma; l'esclavitud del pecat, és a dir, la recerca del poder al servei d'un mateix, oblidant-se de Déu i de l'altre, al costat de la feblesa per a obrar el bé i l'amor; i l'esclavitud de la mort, en tots els seus graus i maneres (malaltia, feblesa, mort física, etc.), l'esclavitud més implacable i contrària a la vida humana.

Ben pensat, totes les nostres lluites en la vida consisteixen a superar aquestes esclavituts: solem denominar-ho «progrés». Així construïm la ciutat i anem configurant les nostres vides personals.

Hem elaborat una quantitat enorme de normes i sistemes polítics i jurídics, perquè la humanitat aconsegueixi sobreviure fent el que és just i adequat; lluitem contra el mal establint sancions i constituint poders judicials; no parem de buscar en la ciència i en la tècnica solucions a totes les formes de mort, pobresa, fam, malaltia, misèria, etc.

Per a alguns pessimistes que analitzen la nostra societat i denuncien totes les seves deficiències —per exemple, el poder esclavitzant de la tècnica en mans del mal— aquestes recerques, aquestes lluites són com a pals de cec: continuem estant sotmesos.

de les nostres esclavituts, perquè Ell mateix és lliure i encarna la llibertat. Llavors veurem confirmades dues grans veritats que ja hem esmentat: una, que la llibertat és plena quan neix de l'amor i condueix a ell, com Jesús ressuscitant el seu amic Llätzer; una altra, que la llibertat és un do, com la va viure Llätzer i la seva família.

S'iniciava així en la història humana el nou temps en què la llibertat s'obtenia de l'Home Lliure, Jesucrist, que continua alliberant i redimint el món, estenent la mà a tot aquell que desitgi seguir-lo.

Nosaltres, encara que desitgem mantenir una mirada neta i sincera sobre la realitat, no considerem que solament anem a les palpentes. Tot esforç per alliberar la humanitat té sentit. Això sí, complint una condició indispensable. Cadascú pel seu compte i la comunitat de germans, aconseguim ser lliures quan vinculem la llibertat pròpia a l'amor. Ho aconseguim, no mitjançant l'aplicació de determinades normes o tècniques, sinó a través de la trobada vital amb l'Home lliure i alliberador en la celebració litúrgica de la Setmana Santa.

En Ell descobrim a qui és capaç d'obrir les lloses dels nostres sepulcres,

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Llätzer, l'amic

Ja feia un temps que Llätzer, de Betània, estava malalt. Jesús, pujant o baixant de Jerusalem, havia entrat a visitar-lo a ell i a les seves germanes. Les visites de Jesús sempre havien reconfortat tota la família.

Però arriba el dia que Llätzer ha mort. Les germanes ho fan saber a Jesús, que estava lluny, a l'altra banda del Jordà, de missió apostòlica. Acabada la missió, surt cap a Betània, tot i l'oposició dels deixebles que ho desaconsellaven per por dels fariseus i mestres de la Llei.

Arribats al poble, Jesús troba un ambient de dol: Maria, la germana petita, estava feta un mar de llàgrimes. Marta, la germana gran, més serena, rebia el condol dels familiars i amics, vinguts a consolar-les.

L'anunci de l'arribada de Jesús l'omplí d'esperança i sortí corrents a rebre'l. Jesús tot just arribava a l'entrada del poble. A les primeres paraules, Marta ja manifesta els seus sentiments: «Senyor, si haguéssiu estat aquí no s'hauria mort el meu germà». Segueix un diàleg esperançador, en el qual Jesús parla de resurrecció i de vida: «Qui creu en mi, encara que mori, viurà. I tot aquell que viu i creu en mi, no morirà eternament». Jesús distingeix entre morir físicament —que ho fem tots— i viure en l'esperit. Qui creu en Jesús i viu seguint el seu ensenyament, encara que

mori en el cos, com tot el que és material, el seu esperit no morirà mai. Una primera mort, la del cos, l'experimentem tots. La segona mort, la de l'esperit —és a dir, l'allunyament etern de Déu—, la sofreixen només els increients.

La resposta de Marta és contundent: «Sí, Senyor, jo crec que vos sou el Messies, el Fill de Déu». Jo vull viure segons el vostre ensenyament. L'acte de fe de Marta obre la porta al miracle, a la resurrecció.

Des d'aquí, els esdeveniments segueixen un curs inaturable: Marta va a

cercar la seva germana. Quan veu Maria i els acompanyants plorant, a Jesús se li escapen les llàgrimes i junts van cap a la tomba.

La voluntat salvadora de Jesús, «treieu la llosa», troba oposició amb les evidències materials: «Senyor, després de quatre dies, ja fa fortor». Però el desig de donar vida de Jesús és més fort que les limitacions materials: «Llätzer, surt a fora». I Llätzer tornà a la vida.

El relat acaba amb unes paraules programàtiques de Jesús: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar». Trenqueu els lligams materials perquè el seu esperit voli a la vida veritable. Llätzer, amic, viu per sempre.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

CUARESMA: CAMINO DE LIBERTAD (V)

Libertad liberada y liberadora

La gran paradoja que aquí estamos afirmando, arriesgándonos a no ser entendidos o sufrir rechazo, es que el grado máximo de libertad se alcanza cuando esa libertad se vincula al amor. Y quien no entienda esto no entenderá a Jesucristo y quien no lo viva, no será verdadero discípulo suyo.

En el camino cuaresmal hemos sido conscientes de que en realidad no somos libres. No son libres «quienes creen —ingenuamente— que hacen lo que quieren» porque pueden elegir entre una cosa u otra, ni son realmente libres quienes han logrado vivir en un estado gobernado con justicia, y cuyas leyes han reconocido todos los derechos y libertades.

San Pablo afirmaba que todos estamos sometidos a una triple esclavitud: la de la Ley, es decir, al «deber ser», expresado o no en la norma; la esclavitud del pecado, es decir, la búsqueda del poder al servicio de uno mismo, olvidándose de Dios y del otro, junto a la debilidad para obrar el bien y el amor; y la esclavitud de la muerte, en todos sus grados y maneras (enfermedad, debilidad, muerte física, etc.), la esclavitud más implacable y contraria a la vida humana.

Bien pensado, todas nuestras luchas en la vida consisten en superar estas esclavitudes: a esto solemos denominar «progreso». Así construimos la ciudad y vamos configurando nuestras vidas personales. Hemos elaborado una cantidad enorme de normas y sistemas políticos y jurídicos para que la humanidad logre sobrevivir haciendo lo que es justo y adecuado; luchamos contra el mal estableciendo sanciones y constituyendo poderes judiciales; no cesamos de buscar en la ciencia y en la técnica soluciones a todas las formas de muerte, pobreza, hambre, enfermedad, miseria, etc.

Para algunos pesimistas que analizan nuestra sociedad y denuncian todas sus deficiencias —por ejemplo, el poder esclavizador de la técnica en manos del mal— estas búsquedas, estas luchas son como palos de ciego: seguimos estando sometidos.

Nosotros, aunque deseamos mantener una mirada limpia y sincera sobre la realidad, no consideramos que solo damos palos de ciego. Todo esfuerzo por liberar a la humanidad tiene sentido. Eso sí, cumpliendo una condición indispensable. Cada uno por su cuenta y la comunidad de hermanos, logramos ser libres cuando vinculamos la libertad propia al amor. Lo conseguimos, no mediante la aplicación de determinadas normas o técnicas, sino a través del encuentro vital con el Hombre libre y liberador en la celebración litúrgica de la Semana Santa.

En Él descubrimos al que es capaz de abrir las losas de nuestros sepulcros, de nuestras esclavitudes, porque Él mismo es libre y encarna la libertad. Entonces veremos confirmadas dos grandes verdades que ya hemos mencionado: una, que la libertad es plena cuando nace del amor y conduce a él, como Jesús resucitando a su amigo Lázaro; otra, que la libertad es un don, como la vivió Lázaro y su familia.

Se iniciaba así en la historia humana el nuevo tiempo en que la libertad se obtenía del Hombre Libre, Jesucristo, que sigue liberando y redimiendo al mundo, tendiendo la mano a todo aquel que desee seguirle.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La diòcesi avança en el seu compromís d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals

Des d'abril de 2020 funciona a la nostra diòcesi de Sant Feliu de Llobregat el *Servei d'atenció a les víctimes d'abusos sexuals*, un servei que neix per garantir i facilitar els drets de tothom en els casos de denúncia d'abusos.

Tot assumint les disposicions del papa Francesc recollides en el Motu proprio *Vos estis lux mundi* (7/05/2019) i els protocols de la Santa Seu i de la Conferència Episcopal Espanyola en matèria d'abusos, el bisbat s'ha compromès en l'atenció i protecció a les víctimes, així com en un exercici de claredat i transparència davant dels requeriments no només de la judicatura sinó també dels mitjans de comunicació. Tot i la gran

disponibilitat, el Servei no ha tingut fins ara massa feina. Cap denúncia o informació susceptible de ser investigada, directament de la víctima o a través de terceres persones, ha arribat al Servei des de la seva creació.

Aquest Servei està actualment constituït per tres membres: Mn. Josep M. Domingo Ferrerons, vicari general i coordinador del Servei; Marta Burguet Arfelis, pedagoga; i Matilde Gala Bautista, advocada. Juntament amb la recollida d'informació, l'elaboració

d'informes i la pertinent presentació de denúncia civil i canònica, el Servei es proposa sobretot l'acompanyament personalitzat i amant, en la línia del que l'Església i el Papa demanen avui amb insistència davant de les ferides terribles causades per aquestes conductes execrables.

A més de participar en les trobades nacionals d'oficines de protecció de menors, com la que va tenir lloc el 3 de març passat a Madrid, el Bisbat de Sant Feliu treballa en la creació d'un codi de bones pràctiques davant de l'abús sexual infantil i a persones vulnerables. Es preveu la seva presentació a final d'aquest curs, juntament amb una jornada específica de formació per a preveres i diaques. L'objectiu és oferir eines no només per a la prevenció d'aquests delictes, sinó també per a l'acompanyament de les víctimes en el seu procés de guarició.

SERVEI D'ATENCIÓ A LES VÍCTIMES D'ABUSOS SEXUALS

Tel. 618 764 601

atenciovictimes@bisbatsantfeliu.cat

Fundació Sunt Lacrimae: un camí cap a la sanació

Amb l'objectiu d'oferir als supervivents d'abusos un camí de restauració integral i profund, a Catalunya es va crear l'any 2020 la Fundació Sunt Lacrimae. A través de l'acompanyament psicològic i espiritual, amb un programa especialitzat que inclou el recés *Del dolor a la Gràcia* (www.deldoloralagracia.org), la Fundació vol

respondre al deure avui de l'Església de sortir a l'encontre de les víctimes d'abusos i oferir-les un camí d'esperança: la sanació és possible, es pot recuperar la dignitat humana malmesa després de l'abús.

Més informació i contacte:
info@deldoloralagracia.org

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «El discerniment és esgotador, però indispensable per a viure. Requereix una relació filial amb Déu. Déu és Pare i no ens deixa sols, sempre està disposat a acollir-nos. Però no imposa mai la seva voluntat. Per què? Perquè vol ser estimat i no temut» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Déu ens vol fills, no esclaus: fills lliures. I l'amor només pot viure's en llibertat. Per a aprendre a viure, cal aprendre a estimar, i per a això és necessari discernir» (31 d'agost).

@Pontifex_es: «Necessitem, avui més que mai, una litúrgia no mundana, sinó que elevi la mirada al Cel, per a sentir que el món i la vida estan habitats pel Misteri de Crist; i, al mateix temps, una litúrgia que no estigui allunyada de la vida» (1 de setembre).

@Pontifex_es: «Seguir Jesús significa prendre com Ell les pròpies càrregues i les dels altres, fer de la vida un do. Jesús ens diu això: viu l'Evangelí i viuràs la vida, no a mig fer sinó plenament» (4 de setembre).

Els santuaris de Catalunya i les Illes en clau de nova evangelització

Una trentena de participants s'han congregat a Tortosa, del 6 al 8 de març, per celebrar la 44a Trobada de Santuaris de Catalunya i les Illes. En clau clarament sinodal, el tema que s'ha treballat és la relació del laïc amb la pietat popular i els santuaris des de la perspectiva de la nova evangelització. Una de les idees que més s'ha subratllat és «la consideració del santuari no com a meta sinó com a lloc d'avi-

tuallament per continuar el camí». Per això la importància de valorar i tenir ben present les «finestres antropològiques» del desig, del fracàs, del dolor, i la necessitat de la creació d'oportunitats de continuïtat per a l'aprofundiment de la fe.

Han estat uns temes que, a través de la vivència concreta dels diferents participants, ha enriquit l'experiència d'uns i d'altres en l'acolliment dels pelegrins.

La trobada ha combinat la reflexió, el diàleg, l'entreteniment i les visites culturals. El bisbe Agustí Cortés, per raons de salut, no va poder assistir físicament a la trobada, però s'hi va fer present per telèfon. Va agrair el testimoni de tants que fan possible que els santuaris estiguin oberts i siguin llocs d'acollida, d'oració i de fe, i va encoratjar els assistents a continuar treballant en aquest camp de la nova evangelització.

Recessos de Setmana Santa

En el context del Triduum Pasqual, amb l'objectiu d'ofrir espais més intensos de pregària, reflexió i aprofundiment espiritual, el Monestir de Montserrat i la Casa de Betània de Cornellà (c/ Bonavista, 37) ofereixen recessos en ambient de silenci, amb participació en les celebracions litúrgiques i la possibilitat d'un acompanyament més personalitzat.

• **Monestir de Montserrat.** La proposta montserratina està adreçada a homes joves, de 20 a 35 anys, que desitgin viure la Setmana Santa (del

6 d'abril a la tarda fins al 9 d'abril després de la missa conventual) en un ambient de silenci i de pregària, tot compartint la vida de la co-

munitat de monjos, tant pel que fa a les pregàries, els àpats i l'allotjament.

Més informació i inscripcions: studium@abadiamontserrat.net - recespasqua2023@gmail.com

• **Casa d'Espiritualitat Betània.** El recés serà dirigit pel pare jesuïta Miquel Coll, amb meditacions guiades del Triduum Pasqual. Tindrà lloc des del 5 d'abril, a la tarda, fins al 9 d'abril, al matí.

Més informació i inscripcions: tel. 933 751 102.

AGENDA

• **Conferència sobre l'eutanàsia.** El dimarts 28 de març, a les 19.30 h, a la Basílica de la Mare de Déu de la Mercè, Mn. Xavier Sobrevia impartirà la conferència «L'eutanàsia, és una mort digna?», en el marc del cicle de conferències «Apostant per la vida».

• Jornada d'agents de Pastoral de la Salut.

El dimecres 29 de març, a les 10 h, la Casa de l'Església acull aquesta trobada amb l'objectiu d'aprofundir la cura de les persones en fases crítiques i terminals de la vida a partir de la carta *Samaritanus bonus* (2020). La reflexió-marc anirà a càrrec de la Dra. Margarita Bofarull, presidenta de l'Institut Borja de Bioètica.

• **Pregària Vocacional.** Dijous 30 de març, a les 18.30 h, tindrà lloc a la Catedral de Sant Feliu una nova edició de la Pregària Vocacional, amb el testimoni del seminarista Daniel Delgado, sobre la seva experiència aquest estiu a Ucraïna amb Ajuda a l'Església Necessitada.

• **Pregària al Castell de Subirats.** El dissabte 1 d'abril, d'11 a 13.30 h, el Castell de Subirats restarà obert per a la pregària tot iniciant en recés la Setmana Santa. Inici amb una pregària conjunta i a les 13 h diàleg obert. Durant el matí es podrà rebre el sagrament del perdó. No cal inscripció prèvia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [Dn 13,1-9.15-17.19-30.33-62 (o bé, més breu: Dn 13, 41c-62) / Sl 22 / Jo 8,1-11]. Sant Alexandre, soldat màrtir; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dimarts [Nm 21,4-9 / Sl 101 / Jo 8,21-30]. Sant Guntram (Gontran),

rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Dimecres [Dn 3,14-20.91-92.95 / Sl: Dn 3,52-56 / Jo 8,31.42]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

30. ■ Dijous [Gn 17,3-9 / Sl 104 / Jo 8,51-59]. Sant Quirí, tribú romà, mr., pare de Balbina; sant Règul, bisbe; sant Joan Clímac, abat.

31. ■ Divendres [Jr 20,10-13 / Sl 17 / Jo 10,31-42]. Sant Benjamí, diaca i mr. (424) a Pèrsia; sant Amós, profeta; santa Balbina, vg. romana i mr.; beat Amadeu (†1472), duc de Savoia.

1. ■ Dissabte [Ez 37,21-28 / Sl: Jr 31,10-13 / Jo 11,45-56]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuño Álvares Pereira, rel. carmelita.

2. ■ Diumenge vinent, Diumenge de Rams, Passió del Senyor (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Is 50,4-7 / Sl 21 / Fl 2,6-11 / Mt 26,14-27,66 (o bé, més breu: 27,11-54)]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fundador dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitard; sant Nicet de Lió.

Diumenge V de Quaresma (A)

COMENTARI

«Jo soc la resurrecció i la vida»

Una altra gran narració. El sentit és molt clar: Jesús és *la resurrecció i la vida*. Això li ho diu a Marta abans del miracle, però després ho corrobora ressuscitant el seu germà Llätzer. Un cop més, Jesús ens indica que les realitats autèntiques no són les d'aquesta terra; per això: *Llätzer el nostre amic, s'ha adormit; vaig a despertar-lo*. I un cop més els deixebles són incapaços d'entendre les paraules de Jesús en el seu sentit més profund. Jesús *es referia a la seva mort* [de Llätzer] *però els deixebles es pensaven que parlava del son ordinari*. Per això els hi aclareix: *Llätzer és mort*. I per dues vegades Jesús parla de *la glòria de Déu*. Amb la resurrecció, Jesús demostra que és Senyor de la vida i de la mort. Per això, fins i tot abans de la resurrecció li diu a Marta: *Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més*. Aquest és el gran missatge de Jesús. Per això ha dit: *M'alegro de no haver estat allà; serà en profit vostre, perquè cregueu*. I la fe és bàsicament creure que Jesús és l'enviat del Pare. Quan pregua abans de ressuscitar Llätzer, afirma: *dic això perquè la gent cregui que sou vós qui m'heu enviat*. De fet, el resultat final serà aquest: *Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria cregueren en ell*. L'anhel humà més profund és la victòria sobre la mort. Ja la primera lectura afirma clarament: *Poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida*. Déu és l'únic Senyor de la mort i de la vida, és l'únic que pot ressuscitar els morts com celebrem molt aviat durant les solemnitats del temps pasqual i durant tot l'any. El mateix ens recorda Pau: *L'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos terrenals*. Com a conseqüència vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit. Ja ara i aquí ja hem de viure com a ressuscitats, perquè realment ho som.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 37,12-14)

Això diu el Senyor Déu: «Mira, poble meu, jo obriré els vostres sepulcres, us en faré sortir i us faré entrar en el territori d'Israel. Llavors, poble meu, quan obriré els vostres sepulcres i us en faré sortir, sabreu que jo soc el Senyor. Us infondré el meu esperit i recobrareu la vida, i us deixaré en el vostre territori. Llavors sabreu que jo, el Senyor, ho he anunciat i ho he complert.» Diu el Senyor Déu.

▶ Salm responsorial (129)

R. *Són del Senyor l'amor fidel i la redempció generosa.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,8-11)

Germans, els qui viuen d'acord amb les mires naturals no poden agradar a Déu. Però vosaltres no viviu segons les mires naturals sinó segons les de l'esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. Però si Crist està en vosaltres, encara que el cos hagi de morir per culpa del pecat, com que sou justos, l'Esperit és la vostra vida. I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell que va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell que va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 11,1-45) (Versió abreujada)

En aquell temps, [...] les dues germanes enviaren a dir a Jesús: «Senyor, aquell que estimeu està malalt.» Jesús, en sentir això, digué: «Aquesta malaltia no és mortal; és per a donar glòria a Déu: el Fill de Déu en serà glorificat.» Jesús estimava Marta i la seva germana i Llätzer. Després de rebre la notícia de la malaltia, es quedà encara dos dies al lloc on era. Després, passats aquests dies, digué als deixebles: «Tornem a Judea.» [...] Quan Jesús arribà, ja feia quatre dies que Llätzer era al sepulcre. [...] Marta, quan va saber que Jesús arribava, sortí a rebre'l. Maria es quedà a casa. Marta digué a Jesús: «Senyor, si haguéssiu estat aquí, el meu germà no s'hauria mort. Però fins i tot ara jo sé que Déu us concedirà tot el que li demaneu.» Jesús li diu: «El teu germà ressuscitarà.» Marta li respon: «Ja sé que ressuscitarà quan tothom ressusciti el darrer dia.» Li diu Jesús: «Jo soc la resurrecció i la vida. Els qui creuen en mi, encara que morin, viuran, i tots els qui viuen i creuen en mi, no moriran mai més. Ho creus, això?» Ella li diu: «Sí, Senyor: Jo crec que vós sou el Messies, el Fill de Déu que havia de venir al món.» [...] Jesús [...] es commogué profundament i es contorbà. Llavors preguntà: «On l'heu posat?» Li diuen: «Veniu a veure-ho, Senyor». A Jesús se li negaren els ulls. Els jueus deien: «Mireu com l'estimava.» Altres deien: «Aquest home que obrí els ulls al cec, no hauria pogut fer que Llätzer no morís?» Jesús, commogut altra vegada, arribà on era el sepulcre. Era una cova tancada amb una llosa. Jesús digué: «Traieu la llosa.» Marta, la germana del difunt, diu a Jesús: «Senyor, ja es descompon; fa quatre dies que és mort.» Li respon Jesús: «No t'he dit que si creus veuràs la glòria de Déu?» Llavors van treure la llosa. Després Jesús alçà els ulls al cel i digué: «Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat. Ja sé que sempre m'escolteu, però dic això perquè ho sàpiga la gent que em rodeja i creguin que sou vós qui m'heu enviat.» Havent dit això cridà fort: «Llätzer, vine a fora.» I el mort sortí. Tenia els peus i les mans lligats amb les benes d'amortallar i la cara lligada amb un mocador. Jesús els diu: «Deslligueu-lo i deixeu-lo caminar.» Molts dels jueus que havien vingut a casa de Maria i veieren el que va fer Jesús, cregueren en ell.

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 37,12-14)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo abriré vuestros sepulcros, y os sacaré de ellos, pueblo mío, y os llevaré a la tierra de Israel. Y cuando abra vuestros sepulcros y os saque de ellos, pueblo mío, comprenderéis que soy el Señor. Pondré mi espíritu en vosotros y viviréis; os estableceré en vuestra tierra y comprenderéis que yo, el Señor, lo digo y lo hago —oráculo del Señor—».

▶ Salmo responsorial (129)

R. *Del Señor viene la misericordia, la redención copiosa.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,8-11)

Hermanos: Los que están en la carne no pueden agradar a Dios. Pero vosotros no estáis en la carne, sino en el Espíritu, si es que el Espíritu de Dios habita en vosotros; en cambio, si alguien no posee el Espíritu de Cristo no es de Cristo. Pero si Cristo está en vosotros, el cuerpo está muerto por el pecado, pero el espíritu vive por la justicia. Y si el Espíritu del que resucitó a Jesús de entre los muertos habita en vosotros, el que resucitó de entre los muertos a Cristo Jesús también dará vida a vuestros cuerpos mortales, por el mismo Espíritu que habita en vosotros.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 11,1-45) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, [...] las hermanas de Lázaro le mandaron recado a Jesús diciendo: «Señor, el que tú amas está enfermo». Jesús, al oírlo, dijo: «Esta enfermedad no es para la muerte, sino que servirá para la gloria de Dios, para que el Hijo de Dios sea glorificado por ella». Jesús amaba a Marta, a su hermana y a Lázaro. Cuando se enteró de que estaba enfermo se quedó todavía dos días donde estaba. Solo entonces dijo a sus discípulos: «Vamos otra vez a Judea». [...] Cuando Jesús llegó, Lázaro llevaba ya cuatro días enterrado. [...] Cuando Marta se enteró de que llegaba Jesús, salió a su encuentro, mientras María se quedó en casa. Y dijo Marta a Jesús: «Señor, si hubieras estado aquí no habría muerto mi hermano. Pero aún ahora sé que todo lo que pidas a Dios, Dios te lo concederá». Jesús le dijo: «Tu hermano resucitará». Marta respondió: «Sé que resucitará en la resurrección en el último día». Jesús le dijo: «Yo soy la resurrección y la vida: el que cree en mí, aunque haya muerto, vivirá; y el que está vivo y cree en mí, no morirá para siempre. ¿Crees esto?» Ella le contestó: «Sí, Señor: yo creo que tú eres el Cristo, el Hijo de Dios, el que tenía que venir al mundo». [...] Jesús se conmovió en su espíritu, se estremeció y preguntó: «¿Dónde lo habéis enterrado?». Le contestaron: «Señor, ven a verlo». Jesús se echó a llorar. Los judíos comentaban: «¿Cómo lo quería!» [...] Jesús, conmovido de nuevo en su interior, llegó a la tumba. Era una cavidad cubierta con una losa. Dijo Jesús: «Quitad la losa». Marta, la hermana del muerto, le dijo: «Señor, ya huele mal porque lleva cuatro días». Jesús le replicó: «¿No te he dicho que si crees verás la gloria de Dios?» Entonces quitaron la losa. Jesús, levantando los ojos a lo alto, dijo: «Padre, te doy gracias porque me has escuchado; yo sé que tú me escuchas siempre; pero lo digo por la gente que me rodea, para que crean que tú me has enviado». Y dicho esto, gritó con voz potente: «Lázaro, sal afuera». El muerto salió, los pies y las manos atados con vendas, y la cara envuelta en un sudario. Jesús les dijo: «Desatadlo y dejadlo andar». Y muchos judíos que habían venido a casa de María, al ver lo que había hecho Jesús, creyeron en él.